

BYSTRICE POD HOSTÝNEM

Iva Adamcová

27.1.2017

Iva Adamcová – Bystřice pod Hostýnem 27.1.2017

Sylvie Králová zpívá úvodní modlitbu Halelujá...

Sylvie: Tato modlitba je o oslavě velkého poděkování. Je pořád za co děkovat. Od rána s Ivankou říkáme, že to jsou samé dárky a jedním z velkých dáreků také je tady to nádherné setkání a jedním z nádherných dáreků jako jsme my všichni je naše milovaná Ivanka Adamcová (potlesk).

Ivanka: Tak to já jsem mnohem bohatší, já tady těch dárečků mám víc. Já vám chci poděkovat, protože jste úžasní a tím, jak chápete a jak k vám dozrávají všechny ty pocity a ty informace, které jsem vám směla přinést, tak opravdu to plodí nádherné plody. Já jsem si na úvod svého povídání a dneska s vámi, protože jsme si domluvili vlastně otázky, spíš to budeme koncipovat, ty léta, co nás čekají, na vaše dotazy, protože centrum je hotové a bude krásné, budeme na něm hodně pracovat, abychom ho udrželi, a tak bude mít příjem jen z vašich pobytů, což je pro nás také dost obtížné, protože nechceme mít vysoké ceny.

Musíme tu budovu uživit z různých důvodů, a tak každá beseda, která bude jednou za měsíc, bude sunout přísun peněz na samotné místo. Tzn. mě těší, když za vámi mohu přijet i vám zodpovědět vaše dotazy.

Centrum má malou kapacitu, 18, 20 i 25 lidí je velmi málo a také jsou lidé, kteří z veliké dálky nemohou dorazit, z různých důvodů ať ze zdravotních, nebo je to pro ně neschůdné, nebo jsou starší a věřte mi, že je mnoho posluchačů, kterým je třeba přes 80 a to mě také hrozně těší. Každá věková hladina, která se ozývá pozitivně a s kýváním a porozuměním, je pro nás příjemná a pro nás všechny příznivá a na světě je hned lépe, a protože vy všichni víte.

Toto dokumentuje právě dopis, který jsem dostala na konci minulého roku od jedné mladé ženy a který jsem vám chtěla přečíst, protože je opravdu výstižný, vždycky někdo tak krásně udeří v pravý čas na ten správný hřebíček.

Milá Ivanko, ráda bych vám popřála nádherný adventní čas a podělila se s vámi o svůj vhled.

Díky tomu, že jsem měla možnost poslouchat audia od vás a od celého týmu dobrovolníků, jsem ve svém osudu došla bodu, kdy se cítím úplně šťastná a nepotřebuji k tomu žádný důvod. Také jsem pochopila, že nic neřídíme, což neznamená, že se to děje samo, protože je to dávno dané.

Nyní to sleduji zpovzdálí a mé ego už ani nic nenamítá, když vím, že nemám žádné zásluhy na tom, když se daří a zároveň mi postupně odpadly mé tak časté pocity viny, které mě trápily.

Je to opravdu úžasně úlevný pocit, když už nenesu tíhu světa na svých vlastních bedrech. Je osvěžující nejen slyšet, že jsem a přitakávat to, že jsem zodpovědná pouze za své vlastní reakce a vlastně ani za ty ne, protože mi vlastně nepatří, patří hmotě.

A daří se mi žít to.

Sleduji zpovzdálí zbytkové reakce těla a vím, že jsem smířená s následnou platbou. Tím se dostávám stále více do naprostého rauše, protože mě strach už nenachytá na švestkách. A když prolítne, tak se usměju a mrknu na něj.

Je to postupný proces a je krásný, vidím v ostatních lidech samu sebe čím dál tím víc, vnímám, kdy nastoupí zkušební komisař pan Satan a bdí nad mou bdělostí.

Odjakživa miluji advent, a protože v sobě, bez ohledu na cokoli, cítím otevřené dveře kamsi. A za poslední dva roky jsem prošla hlubokou očistou, kdy střídala platba platbu.

Díky vašemu zklidňujícímu hlasu, informacím, příběhům jsem to všechno ustála a celkově jsem se uklidnila a smířila jsem se sama se sebou, toto se nedá předat, to musí zažít každý sám a stojí to za to, ať to stojí, co to stojí.

Mám vás ráda, a jsem ráda vaší součástí. S hlubokou úctou a láskou... Dita

Ivanka: jsem vaše vlastní Vědomí, které vám předává info o tom, jak se sami zcelíte.

Protože správný pocit a slovo sebevědomí znamená vědět, kdo jsem a netýká se to takového toho pocitu sebevědomí, kdy drtím okolo své okolí tím, že jsem jistý sám sebou, jako člověka, kterému o něco jde.

Vy jste Vědomí veškeré planety, každý z vás a tady už vidíte, v jakém principu se pohybují všechny věci, které se tady odehrávají, protože vše vlastně činíte sami sobě, když necháte útočit své tělo vůči druhým tělům, protože v jejich tělech, v druhých lidech bydlí vaše Vědomí. Proto ta žena nádherně napsala, že vlastně čím dál víc vidí sama sebe ve druhých lidech, o to jde. Na druhé straně je ještě skupina lidí, kteří ještě moc nerozumí. Trošku je to láká, ano, zastavili se, protože je potkalo nějaké jejich dno, něco, co je postavilo na obrovský piedestal hloubání, proč se jim věci dějí.

Vždy, když člověk víc a víc útočí, je to horší a horší, protože sám od sebe se odděluje neboli odřezává se od svého Vědomí, které je také součástí druhých lidí. Je to společná práce. Ten, kdo to pochopí, vnímá, že vše se mu děje dobře, je to správně, protože si vše, tak jak se děje, zaslouží, aby pochopil, kdo je.

Ostatní lidé mají ještě tzv. mezihladiny egoismu. Vysvětlím vám to, jsou třeba lidé, kteří si myslí, že když Adamcová říká, že když přestanou odporovat, tak všechno přestane, ten děj přestane, prosím vás, to je iluze a je také egoismus neboli vypočítavost, že až se to tedy jednou naučím, a ještě do toho vkládám sílu své vůle člověka. Ne, vy máte proces nastavený v těle, to znamená, že je nastavené i čas a bod, kdy pochopíte. Takže máte pouze žít to, co tam je připravené a co jste si připravili jako Božství. Pokažd' by ten člověk na tuhleto praxi koukal, tak by se toho nikdy nedočkal, protože je ještě patrný egoismus v jeho náhledu na svět. Stav je takový, že i druhému člověku, byť by byl eventuálně ve stavu hladiny ega nula, se budou dít nějaké věci a teď to ego druhého člověka říká, aha, tak to on nebude ještě tak svatej, protože jemu se to ještě děje. Nedávno mi napsalo několik lidí právě tyhle dotazy a ono je dobré, že to ego jim tam namítá některé věci. Říkali, hele vona blbě vidí, tak asi nechce něco vidět, hmmm, ale ono je to vlastně tak, že nemoci jsou tzv. trojího druhu. První druh je ten základní, který můžete vidět a to je, když samozřejmě děláte odpor, tak v té části těla se uzavírá vlastně

hmota, nepouští vás jako božství do těla a tehdy nastane platba v dobu, kdy je předurčená, kdy platba má být. U každého z vás je to jinak. Někdy máte platbu za měsíc, někdy za sedm či sedmáct let. Záleží na tom, jaký osud je vybrán, protože platba koresponduje i dějem, který souvisí s vaším osudem.

Další nemoci jsou tzv. nemoci, kdy tělo, které v rezonanci s časoprostorovou křivkou, tzn. s místem, kde teď žijete, v době, v jaké civilizaci, všechno, co jste si naplánovali, tak máte připravené a v každé době se to tělo jinak stravuje, jinak se chová, tzn. že reakce odporové se mění vývojem tak, jak ta planeta letí samozřejmě ve své časoprostorové křivce. Tzn. že třeba lidské oči mají věk, stáří okolo 50-ti let, takže každý člověk okolo 50 let, je přirozené, i kdyby nedělal odpory, tak bude mít problémy s očima. Nebo třeba játra mají 70 let, takže v 70-ti letech bude podle znečištění organismu velká pravděpodobnost, že třeba už vám něco nesedne, když sníte něco třeba mastného nebo jsou tam různé věci, ale jednou se ta medicína posune do hladiny, kdy, a teď se na mě nezlobte, není to míněno špatně, ono to vývojem samo přijde a už se to děje, protože lékařská věda, můžete si všimnout, začíná umět transplantovat téměř všechno. V pozdějších letech vám bude transplantovat vaše vlastní orgány, které budou vypěstované z vašeho DNA. Takže bude to takový, jako kdyby se ti lékaři přeměnili v takové ty automechaniky, kteří opravují vaše ojeté auto. Jo, to není degradace tohoto povolání, naopak. Bude to obrovské mistrovství u těch chirurgických oborů, které budete vidět. Můžete si pak samozřejmě vrátit zrak a dělat spoustu věcí, které dneska nejsou možné, ale chce to samozřejmě i váš poklidný vývoj.

A pak je třetí hladina nemocí, která se nazývá karmická. Karmické nemoci, ty jste si nastavili do svého osudu, vybrali jste si DNA, abyste si prožili většinou veliký kus práce v té jediné inkarnaci, která vás čeká. Dejme tomu, si vyberete silnou cukrovku od dětství nebo roztroušenou sklerózu v mladém věku. To jsou různé motivy, je to většinou proto, abyste se naučili přijmout takovou tu dardu pomyslnou v životě, která je pro vás připravená, protože člověk dokáže přijmout úplně všechno. Hlavně, když je na to připravený a ví, o co jde. V pozici člověka pokorného, byť by se vám v životě dělo cokoli, na všechno kývnete, jenom se pokusíte mechanicky jakoby pro to udělat všechno, abyste ten stav samozřejmě zlepšili, ale bez nějakých nářků, bez bědování a bez takové té pomyslně zvednuté duchovní pěstičky, že teda ten osud je pro mě nemilosrdný a že mě deptá. Ne. Nedávno někdo na FB, a je vás tady ještě hodně, uveřejnil nádhernou ukázkou Božského Bruce, jestli jste viděli ten film. A tam, já jsem se tedy ozývala, komentovala jsem to, mně se to strašně líbilo, protože ten film je nádherný a de facto v takové lehké formě potvrzuje i to, co já vám vyprávím, protože v jednom okamžiku tam Bůh s tím Bruceem byl na vrcholu nějakých hor vysokých, asi Himalájí a říká mu: „Hele, už zítra na pár dnů převezmeš moji vládu nad světem. Pamatuj si, jakmile ti to předám, uslyšíš obrovské množství modliteb a proseb. Nevšímej si jich, tím je posílíš.“ Ano, protože jste si zvolili i třeba ty karmické nemoci a všechny věci v osudu, jaké máte, abyste to zvládli. A zvládnete to jedině optimismem. Takže to byl takový krátký úvod a já se teď pustím do vašich otázek a pokavaď by vám klidně vyvstaly i otázky další, můžete i tady zvednout ruku a říct si, co potřebujete anebo si ještě ve druhé polovině napsat o další.

Milá Ivanko, alergie na jarní pyly, co mi to má říct? Děkuji. Jarka

Jaruško, veškerá alergie začíná u třetí úrovně, tzn. třetí čakry, kdy tělo není schopno respektovat ve vašem životě, tzn. respekt je, ať buď situační anebo hmotný. To vy víte. Hlavně nerespекtujete někoho v okolí, tím se ta čakra uzavírá anebo nerespекtujete situaci, která se děje, ať už v rodině, v práci, v životě, to je jedno. Většinou se to objevuje v rodině u více členů, protože samozřejmě ti lidé se mezi sebou učí, takže reakce jednotlivých těl jsou podobné. Jo, když se mají vyvinout, ale stane se i příklad, že i v rodině je někdo úplně jiný. Najednou je laxní, tuhle tu čakru umí a ten tu nemoc mít nebude. Tady se jedná o to, že třetí čakra, ta oživuje vlastně játra, která jsou zodpovědná za čištění toho těla, tam vlastně bílé krvinky odnášejí ty nečistoty. Potřebují se dostat ven, a jestliže ta játra jsou zanešená, nastává nárůst nečistot, který zůstává na nosiči bílých krvinek. Ta bílá krvinka, ona unese určité množství, a ještě má i rezervu. Dejme tomu jedna celá, je množství, které by měla mít a 1,5 ještě má rezervu. Ale jakmile překročí nějakou únosnou míru, kdy už to není kam nosit, protože v odpadkovém koši je plno, tak samozřejmě tělo najednou začne mít reakci na to, co dělá vnější prostředí, ať jsou to pyly nebo ať je to nějaká potravina nebo smog třeba a tady je důležité za prvé poučit se na té které čakře, takže začněte tím, že budete respektovat, že máte alergii na pyly. To už je situačně, jo a tady vám nesmí vadit vlastně ani ta platba, protože každá nemoc, jakoukoli byste měli, tak ona je pro vás opravdu dobrá, protože vás nutí zastavit se a dohnala vás práva proto, že jste udělali nějaký odpor v minulosti, takže naučit se respektovat i druhé, i sám sebe i třeba nějaké reakce, které se vám nepodaří a začala byste mít na sebe zlost, že jste tohleto neudělala, to je také uzávěr třetí čakry a i situace a teprve tehdy krok za krokem a paralelně si budete čistit tělo. Můžete pít různé jaterní čaje, být v pohodě a věřte mi, jsou lidé, kteří mi teď píší, že třeba dřív měli různé alergie, různé nemoci.

Nedávno mi jeden pán napsal, byl to takový dopis krásný, jako psala tady paní Dita, a ne vždycky mě napadne si to vytisknout, příště slibuje, že zas něco takového přinesu a napsal mi, že vlastně žije překrásnej život a že zjistil po hrozných letech, kdy měl různé úrazy, zlomeniny, vymknutí, neskutečné věci, že nemá minimálně dva roky nic. Nic ho nebolí, všechno vlastně splatil a teď že žije božskej život. Ano. Moje maminka, vlastně taky dá se říct, že je nejzdravější za celej svůj život až teď, ve svých téměř 83 letech a člověk z toho má radost. Přestala mít špatný události se srdcem, přestala mít alergie, takže je vidět, že ten člověk se tak posunuje, přestože stárí těla se zvyšuje. A to je hezkej pocit pro vás. Takže zapracujete na tom respektu, na 3. čakře a paralelně se čistíte a výsledky se dostaví. A pozor. Buďte trpělivá. Některý věci, než se odžijí, tak trvají třeba i roky. U někoho ne, u někoho stačí rok a máte výsledek. Nebo i půl roku. Ale vy všechno zvládnete jenom s přijetím. Jakmile něco odmítnete, tak se to opakuje. Já jsem teď vyprávěla příběh nedávno jedné ženy, která mě psala a tady na tom příběhu to uvidíte nádherně.

Její manžel s jejím synem jeli v serpentínách, někde vysoko v horách a byli v pohodě. Povídali si, smáli se a najednou za tou zatáčkou vyjelo obrovskou rychlostí nějaký auto, a to auto se řítilo tak, že nezvládlo tu zatáčku a vjelo vlastně až do protisměru proti tomu muži s tím chlapcem a ten tatínek zachoval chladnou hlavu, strhnul auto, ale

dostal smyk a autem vjel do lesa a nabourali do stromu a nic se jim nestalo. Vycouvali, dokázali odjet s tím autem až domů, ale oba byli vyděšení a já jsem té ženě napsala: „To je dobře, že se jim nic nestalo.“ A ona: „Jo, jo, jo, to je dobře, to je dobře.“ A teď to přišlo: „Co to je za člověka? On ani nezastavil.“ Jo? Přišla tam najednou taková ta kritika, jako že toho někdo asi nevychoval tak jak nás. V tu ránu okamžitě jsem musela zareagovat a říkám: „Pozor, to, co nepřijmeš, se musí opakovat.“ Vy se nezajímejte o reakce druhých lidí, ať by udělali cokoli. Vy jenom víte, že pokavaď budete mít blok na páté čarkě, tedy kritizování, posuzování, pak se vám pořád ty věci budou dít. Ta žena napsala: „Aha, super.“ Pochopila, jo. Dávejte si pozor, vy se zbavíte jenom optimismem a jenom přijetím a pokorou všech věcí, které vás zdržují ve hladině hmoty. Vždyť jste to vy. A věřte mi, že ten člověk si odnesl velký drama, byť se nevrátil, protože teď má tu nejistotu. Zabili se? Nezabili se? Měl jsem zastavit, nezastavil jsem... Pocit viny, tam jsou různé věci, ať od lítostí až do pocitu obviňování sama sebe. Ten člověk si to odnese s sebou, protože teď už lidé hodně vnímají, že všechno dělají sami sobě. Ano. Tohle je odraz toho útoku na sama sebe. Každý je zodpovědný jenom sám za sebe.

Jak je to s výchovou dcery? Udělala jsem něco špatně nebo jsme se tím měly obě učit, když nežije dle představ celé rodiny? Děkuji.

Tak. Ta poslední věta, vy jste úžasní, vy už tomu rozumíte. Výborně. Ano. Já jsem taky, je to pár hodin, vyprávěla, když třeba si rodina představuje, maluje, jak to dítě bude dokonalý, jo. Já malinko odbočím, ale ono to bude souviset s tímhle tím. A já se pak k tomu vrátím. Nedávno mě psala žena, že za tejdén rodím a já se bojím vybrat to jméno pro holčičku, protože nějaká paní nám řekla, že Anita, která se nám líbí, je tvrdohlavá, netrpělivá. Další jméno, které se nám líbilo, zas mělo jiný nedostatky, jo. A teď se ten člověk obrovsky bojí, pozor, jít porodit to dítě, dokavaď nebude mít to jméno a teď samozřejmě, věřte mi, vy se máte učit pokoře. Já jsem té ženě napsala, pamatujte si, tohle je bílá magie. Jestli si myslíte, že vaše dítě se bude chovat tak, jako to jméno, který si mu vyberete, mu přináleží se všema vlastnostma, tak jste na velkém omylu. Právě to, co budete odmítat, vaše dítě bude dělat, protože je to váš odpor. Vy totiž máte svoje dítě milovat, ať dělá cokoli. A i kdyby se nechtělo chovat tak jako vy, a pozor, většinou rodina, která si myslí, že je vzorná a dokonalá, je tam taková ta pýcha, že neděláme spoustu blbostí jako druzí, těm se také narodí dítě, které je protrénuje v přijetí druhých, vlastně jakoby nedokonalostí, jaké vidíte v lidském životě. I kdyby se do dokonalé rodiny narodil nějaký zločinec, kterej buď bude celej život prolezat jakoby ve vězení, ve vězeňských ústavech, tak je to pro tu rodinu dobře, protože to srazí vlastně tu úroveň té pýchy, která se tam nastavila. A ten člověk vám pomáhá. Pak jsou věci, to je hladina hmoty, která nám vlastně ukazuje, že to dítě vlastníte. Jestliže mně se narodí dítě, tak ono má svůj osud určený, má tam své vlastnosti, má své náběry vlastností i pro zaměstnání, povahové zase pro svůj vývoj a věřte mi, to, co by odsoudilo to dítě na svých rodičích a třeba možná odsoudilo to, že považovalo to úsilí za tu snahu být dobrý, to také může být jakoby odpor, který tam vytvořil tuhle vzpouru jako být jiný, jo. Nechtít to. Zkuste si představit, když jste byli malí a třeba jste věděli odpověď ve škole, tak jste nechtěli být takoví ti šprti. Hele jako souško, souško... Za nás, za ty starší, jako že já to vím, já to vím, vyvolejte mě. Sbírat ty známky a ukazovat, jak jsem dobrej, jak

všechno vím. To taky plodilo takový ty divný pocity toho okolí. Hele, to je šplh, jo. Ten tam šplhá. Ano, to je to samé. Prosím vás, nemalujte si, co vaše děti by měly dělat a co nedělat a čím by měly být. Jsou lidé, kteří si myslí, že kluk nebo holka zdědí firmu, a přitom holka má úplně jiný nadání pro úplně jiné věci. Každý jsme tady proto, abychom tady splnili svůj účel. A tohle je to, co se máte naučit. Vaše dítě je přesně takové, jaké jste jej potřebovali mít, abyste dokázali odstranit jeden kus odporu, který jste si přinesli a neuměli jste ho. A tohle je zapotřebí vědět. Takže sama popátrejte ve své hlavě, kde tu rezervu máte a věřte mi, že až to dokážete odstranit a nejenom vy, ale možná i pár jedinců ve vaší rodině, tak pak zjistíte, že vaše dcera se začne pomalu měnit. Protože ona pak splní svůj úkol. Ani vy, ani ona nejste hmota těla. Jste Vědomí a jste jedno jediné Vědomí, a to Vědomí vyučuje samo sebe ve hmotě. A proto se to děje, a proto až vy v pokoře přijmete cokoliv se děje, a pozor vy se jí musíte úplně, totálně vzdát nitrem, bez odsudku, bez kritiky, ať dělá, co dělá. Teprve tehdy se to podaří, protože vy se naučíte v tom společném učení, v tom společném díle to, co jste měli pochopit.

Milá Ivanko. Mám syna 24 let, dělá adrenalinové sporty a já stále bojuji se strachem o jeho život. Jak se toho zbavit? Děkuji. Magda.

Tak, Magdo. Osud je hotový. Jestliže vy jste přišla na svět jako Vědomí, které se předtím nedokázalo zbavit strachu a přivlastňovalo si někoho, což jsou naše děti. Většinou to tak máte. Nebo naše rodiče nebo naše partnery. Tak samozřejmě děj toho soudu je takový, aby vám zprostředkoval ty odpory, které tam tělo vyvolává. Protože váš syn dělá adrenalinové sporty, protože vaše společné Vědomí si domluvilo tenhle trénink. Teprve tehdy, až to skutečně přijmete, až budete vědět... a já jsem teď zrovna zažila i s mojí maminkou, která už léta nedělala tenhle ten odpor a asi dva roky už neudělala nic, ale taky před čtrnácti dny vykřikla u televize a týkalo se to cesty sem, protože viděla v tom zpravodajství o počasí, že má sněžit, to ještě byly ty tuny toho sněhu, měly napadnout a byl ten mráz: „Ty pojedíš na tu Moravu vlakem!“ Ale křičela, to já jsem teď byla (smích) potichu jako, jo. Já jsem se tak udiveně otočila v křesle a říkám: „Mami, tohle už jsi nedělala.“ A říkám: „Pamatuj si, já pojedu podle možností, pokud to bude možný, tak já zkrátka pojedu autem a ty mi nebudeš dirigovat, čím pojedu. A pamatuj si, jestli si myslíš, že mě tím uchráníš, tak jsi na velikým omylu, protože jestli mám zemřít, tak půjdu po ulici a spadne na mě taška támhle někde od sousedů.“ A ona, jak byla rozčilená, tak zařvala větu, na kterou čekám celý život: „Je to tvůj život, tak si s ním dělej, co chceš!“ (smích) Já jsem ji pochválila a říkám: „Mami, děkuju... Na tohle jsem čekala (smích). A hele, za pět minut jsem zase byla Ivanka a bylo to všechno dobrý. Ano, věřte, to napětí v tom člověku, to jsme si slíbili. Já už nezažívám, moje tělo nic nedělá, mně to je lhostejný. Vy jenom musíte pomoci tomu svými Vědomí v tom druhém člověku, aby ho nepřeválcovala jeho vlastní hmota těla. A tohle je strašně důležitý. Takže včera se se mnou rozloučila, dala mi pusu štípanou, dokonce mi vynosila tři tašky za dveře a zavřela. (smích) Výborně, výborně, ano. Ano, to je správně. Vy nikoho nemůžete vlastnit a pamatujte si, a přesně tak, jako je to v pohádkách, přijde ten čerta a nabízí směnou něco. Tady vlastně vy chcete vlastnit hmotu toho syna, ale on má právo na svůj život. Teprve tehdy, až zvládnete svoji hmotu a dělá se to tím způsobem, že vy jste Vědomí, všichni, každý z vás jste Vědomí, a tak jak

domlouváte druhým lidem, nedělej to, to jsou pitomosti, tak potřebujete domlouvat i svému tělu, ani tohle vám nepatří. Nejste jím. To znamená, když to tělo začne říkat: „Hele, něco se mu stane.“ Tak mu domlouvat. Věřte mi, ta domluva je strašně účinná záležitost. Vy se pomalu budete zklidňovat. Pozor, přijde silnější poryv. Jednou za čas to zas ego zkusí. Ono nechce o vás přijít. Já jsem teď vyprávěla příběh jedné ženy, to se odehrálo teď v říjnu a v listopadu ve Studiu 8. To bylo moc hezký. Tam byla nějaká paní Eva, ona byla kdysi dávno u mě na sezení, ještě v roce 2012 a ona dělá v bance v Praze. A říkala, že tam je asi sedm lidí v té jedné místnosti a vedle ní je kolega, který strašně smrdí. A říkala, že je čistotnej, ale takový to pižmo z kůže, za to člověk nemůže, to je zkrátka v něm. Říkala: „Ale to se nedá vydržet a teď tam sedím celý den těch osm hodin a von mi tam smrdí.“ A já jsem jí říkala: „Hele, domlouvej, domlouvej tomu svému tělu, protože to tvý ego ví, na co zabíráš, takže jemu se to hodí. On tě ještě ponouká, dneska je ještě nesnesitelnější než včera... jako jo.“ On toho využívá, fakt je mazanej a je dokonalej učitel a ona řekla: „Tak já to zkusím a za měsíc vám řeknu, jak to dopadlo.“ Hele, za měsíc jsme se sešly ve Studiu 8 a ona se teda přihlásila a říká: „Hele, já vám to musím dovyprávět. Já jsem si fakt začala domlouvat. On za to nemůže, Takový to, když přijde to ego a teď tam hodí vlastně ten atak, tak jako on za to nemůže a bůhví, co mu dali k obědu (smích) a ona řekla: „Minulej tejden jsme měli obrovskou akci, byl to banket, byli jsme od banky pozvaní na takovou prezentaci a v jednu chvíli tam byl obrovskej stůl a uprostřed toho stolu byly nějaký dobroty. Já jsem se takhle natáhla doprostřed toho stolu a najednou jsem vnímala, jak vedle mě, za mnou někde taky se natahuje k tomu samému talíři. A já jsem se otočila a zjistila, že to je ten kolega a teď jsem zažila šok. On mi teda furt smrděl, ale mně to nevadilo.“ A to je vono. Vy to zvládnete. Vy potřebujete, jo, domluvit tý svý hmotě, ona je opravdu mistr, ale nejste to vy. Nepatří vám. Potřebujete jí opravdu uchlácholit, domluvit jí, vysvětlit jí to. Když budete mít trpělivost, tak všechno se bude umírňovat, umírňovat, až najednou zjistíte s údivem, že vám sice nevoní (smích), ale taky už nesmrdí, že už je to ke snesení a tehdy to pomine. Pak se může stát, jednak to už neucítíte, nebude vám to překážet, ale že ten kolega vám může zmizet z toho života, protože už nebude nutný, aby vám tam někdo smrděl.

Tak. Kde se berou děti v zimě, když čápi odlétají do teplých krajů???

(Smích) Tak já jsem moc ráda, že jste se narodil, že vaši rodiče věděli (smích), ale trošku byste se měl pít jinak nebo měla pít, já nevím, tady to není napsaný, abyste se i vy tedy rozmnožil. Takže (smích) ach jo. Hezký. Tak.

Co se čistí střevní chřipkou a bolest v pravém zápěstí?

Tak, víte, tělo ničí, i když to zažije nějaký odpor, tak ho oslabujete, cokoliv ve vás žije a žije tam velice hodně mikroorganismů, o kterých vy ani nevíte. Jsou tam viry různý, bakterie, které tělo, které je v pohodě, ustojí. Já třeba cítím, že moje tělo s něčím bojuje, ale nejsem to já, já jsem v pohodě. Mně je jedno, jestli chřipku dostanu nebo nedostanu, také z toho důvodu jsem ji 25 let neměla, vlastně 26 už to bude teďko v lednu, teď na konci ledna. Ale to neznámá, že bych to třeba někdy nemusela dostat, jo. To jsou věci, které jsou nastavené a vy tomu podléháte tím, že oslabujete vlastně tělo v určitých

úrovních. Střevní chřipka se týká střev, takže tam jsou pesimismy na první čakře. Něco se vám zdá špatný, což je normální proces, protože první čakra je základní, takže jestliže něco beru jako špatné, tak už se pak ještě třídí ve vyšších vrstvách další přídatné odpory, buď v lítosti, že je to špatný nebo ve vztahovce, že je to špatný nebo v nenávisti k životu, že se mi dějou špatný věci. Tam jsou různý věci, který oslabujou vaše tělo, takže jedenkrát za čas, kdy se to tělo takhle hrne, ta hladina tý odolnosti je malá, protože tím si zeslabujete imunitu na té první čakře, pak vás něco převálcuje. Ale ono je to vždycky dobře. Vy si klidně pomarodte, vyčistěte se, vyzvracejte (smích) se, to je taky dobrý. Nesmí vám to vadit. Čím míň odporů budete dělat, míň takových nemocí budete prožívat a nemyslete si proto, že jste špatní, že něco takového prožíváte, je to nutné, vy se zbavujete... vlastně ta horečka je toho těla ...přirozenou cestou všech těch mikroorganismů, protože oni nezvládají ty vysoké teploty. To je přirozená ochrana, kterou musí prožívat každý. Já jsem nikdy, i když jsem jako holka, a do těch, kolika to bylo... 33 let, do Kristových let jsem měla vlastně taky chřipku ještě poslední. Ta teda byla tak strašná, že jsem i kývla na to, že zemřu. Já jsem měla 14 dní čtyřicítky, nikdo už si se mnou nevěděl rady a ty moje děti se na mě chodily jen tak z dálky koukat od futer, tak jako mamí...(smích). A já už jsem byla tak umordovaná. Já jsem nedošla ani na záchod a mě tenkrát nosili na ten záchod na zádech anebo v náručí, že mi tak přišla do hlavy myšlenka, asi umřu. A teď se tam ozvalo: „A co děti?“ A já říkám: „Ano, jestli mám umřít, tak umřu. On se osud o ně postará. Jistě je to dobře naplánovaný.“ Hele za hodinu mi teplota klesla a vod tý doby jsem 26 let neměla chřipku. A já jsem tenkrát věděla, že ta chřipka je poslední. Teď potom, jak už máte určitou míru pokory, tak vidíte ty děje, které se vlastně odehrávají a opravdu se to stalo. Teda zatím jsem žádnou nedostala a ten děj by měl pokračovat správně. To jsou věci, kdy vy potřebujete ten odpor v minulosti něčím zaplatit. Tak přijímejte. Když to přijmete, rychle to proběhne, protože neuzavřete kanál, když to budete odmítat, bude se to opakovat častěji, protože už základní odpor k přijetí nemoci nezvládáte. Dále tady píšete pravé zápěstí. Pravá ruka je situační, k lítosti, spíš to budou lítosti u vás než nějaký zášti. Takže tam je stará platba něčeho, co se odehrávalo. A je to obrovský egoismus. Vy potom vlastně třeba za pět let, dejme tomu, budete mít platbu a teď budete sama nemocná. Budete zrovna tu situaci hrát dvěma lidem. To, co člověk odsoudí, pak se stává vlastním aktérem. A zase, když to vaše okolí nebude v pokoře přijímat, že jste nemocná, jenom se mají o vás starat, má proběhnout všechno hladce, v pohodě, jenom se ta rodina podřídí těm jiným změnám... Samozřejmě má to proběhnout bez nějakých výkřiků nitra, že se tohle děje. Tehdy, když to přijmu, tak to vyšumí do ztracena a neopakuje se. Vy jste vždycky skupina, která se učí. Takže vidíte, že každý egoismus, kterého toho člena rodiny někde dožene a situace se pak samozřejmě opakují.

Tak. Necítím se příliš fit. Nejsem nejmladší, čeká mě závažnější operace, kdybych se probudila v novém těle, jak poznám, že se nachází ve 3D nebo v 5D? Povyprávěj něco o 5D.

(Smích) Já tuším, Oldřiško, že to jsi ty (smích). Tak já vám něco řeknu. Abyste viděli, jak vás miluju, joo? Já jsem se vrátila z prostředí, kde neexistovaly peníze. A vlezu sem (smích), tam, kde ještě existují. A teď si vezte, že už jste jednou tou cestou pokory

prošli někam pryč a teď se vrátíte do té mizérie, kde vlastně ta egoistická doba v té civilizaci je ošetřena takovýmto mechanismem, který drtí všechny. Když nemáte práci, nemáte peníze, bojíte se, že neužijete rodinu, že joo? To vyvolává agresivitu, strachy, různé odpory, výčitky z rodiny třeba... To jsou různé varianty, kritiky k osudu, lítosti, to všechny drtí. Pak tam je samozřejmě ten pocit, že ti, co mají peníze, jsou kingové, že si můžou všechno zaplatit, že jsou lepší než ti druzí, to tak strany rozděluje. Vy si nedovedete představit, jaká úleva to bude, až se tenhle systém změní. A teď si vezměte, že jsem se sem vrátila pro vás a teď musím respektovat všechny zákony a pravidla, který jsou ošetřeny z finančního úřadu, z městského úřadu a všechny ty zákony a nařízení hygieny a já nevím co všechno, to si nedovedete vůbec představit, jooo? Já jsem se minulý týden strašně smála, protože já jsem si 38 let v klídku modelovala ty moje zuby, šfourala se ve vosku a v pryskyřici a bylo mi báječně a teď jsem v prosinci zrušila provozovnu, protože je povinností převzít to, co bylo vytvořeno vámi a mými dětmi pro vás, protože vás miluju, a proto jsem přišla. Teď přede mnou se objevily na statku takovýchle obrovský věci, kterým já vůbec nerozumím, nic mi neříkají. A i když mi ten úředník něco říká, já mu nerozumím. Já mu vůbec nerozumím. A teď já vím, že je to nutný, že to musím respektovat, protože ty pravidla té společnosti to přikazují, že joo? A ještě štěstí, když to přijímáte v pokoře, tak kolem vás jsou lidi, kteří vlastně splňují podmínky, oni vám to umožní. Takže ta Zdenička, to je takovej anděl a všechny ty lidi, kteří tam pomáhají, přicházejí a přispějí radou nebo něčím a teď ta situace se každý den mění. Vy už splníte jeden úkol na úřadu a druhý den je všechno jinak a zas potřebujete něco jiného, zase aby to mohlo pokračovat. To je nekonečný proces, jo... Teď já tím tak proplouvám v takovém jako snovým stavu. Každý den se od někoho něco dozvím. Já vím, že mě to provede, jooo... a říkala jsem, minulej tejden jsem psala, a smála jsem se, Petrušce a říkám: „Petruško, ještě žes tam odhlásila tu provozovnu, tu laborku, protože kdybys ji neodhlásila, už je to nevratnej proces, tak se tam zas zpátky vrátím.“ (Smích) Takže to bylo vnuknutí shůry, aby už to bylo odhlášený. Ne, já bych vám to nikdy neudělala. Víím, že to je můj život, který už skončil a teď nedávno volala jedna paní doktorka, byla strašně zvědavá. Říkala: „Nestejská se ti po zubech?“ A v tu chvíli jsem si uvědomila s údivem, já jsem si ani jednou nevzdychla. Já říkám: „Ty, a víš, že ne...“ To bylo takový krásný, když jsem dělala zuby, ne ne, jako kdybych je nikdy nedělala. Strašně zvláštní. A teď vopaluju židle, brousím židle, lakuju, hrabu se na půdě. Teď jsem vyhrabala úžasný štokrle, který moje prababička a babička používala na lavor a takhle je vysoký, taková židlička a má takovou díru. Tak jsem říkala, že na tom budeme dělat eventuálně potřebný sezení a teď pozor, tam je 18 až 20 lidí, a to nestihnu během vlastně 3 dnů, to nejde stihnout. Takže jsme vymysleli systém, vlastně já a Nadjá a doufám, že v pokoře to přijmete, protože jinak by to Ivu zabilo. Takže napíšu všech jména, kteří přijedou, napíšu do klobouku nebo nějaký misky a Nadjá vybere toho potřebnýho. Pokud s tím bude souhlasit, protože se může stát, že ten člověk nebude chtít mluvit o věcech před druhýma lidma. To se také může stát. Tak pak se to dá na stůl a vybere se další, aby pokavaď ano, stejně se mluví v obecné rovině, všichni ostatní přítomní si v té úrovni mohli vybavovat své vlastní nedostatky, které tam jsou. Takže je to vlastně práce kolektivní. A i oni se mohou zeptat, já jim všechny dotazy zodpovím, a i eventuálně se mohou dozvědět čas planety, takže mohou vědět, čeho se

ten jejich blok vlastně týká. To je jediná šance, jak to zvládnout. Jinak, vemte si, kdybych jednomu člověku... tohleto jedno sezení bude od 9 do 12, ty tři hodiny, kdybych to vlastně dělala tímhle způsobem, tak se druzí lidé vlastně ani nedostanou. To by mě viděli ty 2 nebo 3 hodiny u sebe a pak už ne, to bych už zase mluvila s někým jiným, to zkrátka nejde. Vy se nejvíc naučíte a také se vlastně učíte, že jste všechno. To je strašně důležité. Oddělovat se od druhého jedince je ve vaší výši duchovnosti docela nebezpečné. To je ještě hladina odporu. A je pravda, že my jsme se setkali zatím s lidmi, kteří za námi jezdili a všichni byli báječní. To byly tak nádherný setkání... Spoustu lidí, tady vidím vás, je, jak jsem zahlédla tváře známé a vždy to bylo krásný, i když jsme šli třeba na oběd po tý práci, kterou jsme dělali a popovídali jsme si. Každý tam přidal nějakou historku a všichni si z toho odnesli na to další pracování jakoby to svoje a vždy to bylo podnětný a vždycky ty lidi odjeli opravdu s tím svým pocitem, že teď jsem se dozvěděl, co jsem potřeboval. A o to jde.

Co s nespavostí?

Tak. Víte i zdravý člověk, který nebude mít žádné odpory, i jeho tělo stárne, a i tenhle zdravý člověk bude mít jinou chemii těla, když se bude anebo nebude hýbat. To už vám odpoví i každý lékař, který se zabývá třeba sportovním lékařstvím a už jsou na to skutečně i tabulky, to existuje. Ano, vy můžete být v uvozovkách zdraví v mnoha obrazech. Může to být lepší a lepší. A věřte mi, že ovládat svoje tělo nejenom v odporech, že si nepřivlastníte to, co to tělo vám tam nastrkuje. Později, když vylezete z tohoto stavu, tak tělo vám řekne přesně to, co potřebujete, resp. vám to řekne vaše vlastní Božství. Vy to víte. Jistě si pamatujete na příběh, kdy jsem vám vyprávěla, když moje tělo nemělo vápník. Jak mě teda tlačili k tomu, abych si v té lékárně koupila vápník a já jsem tenkrát neměla peníze, pak už jsem za dva dny měla a zase se mi nechtělo pustit žilou tolik, tak jsem zase odešla a pak v noci teda na mě sáhla bílá ruka a já jsem dostala obrovskou křeč, ale obrovskou křeč do nohy, takže tam vás to pak donutí. Ale to je proces, kdy víte, že to, co potřebujete, se dozvíte. Takhle to funguje. Takže čím větší pokoru budete mít, tím víc budete vědět, co jíst, co nejíst, jak se hejbat nebo nehýbat. A teď pozor. Tomu tělu začnete pak úplně lehce vládnout. Vy ho lehce, i když jste celý život necvičili, dovedete do fitnessu nebo dovedete na jógu a začnete, protože zkrátka když víte, že to tělo donutíte k pohybu, já jsem to teď zažila... Kamarádka mi dávala pěkný kapky, dělaly jsme asi 50 lehsedů a to už vás tak pálí svaly na břicho, to už je úplně cejtít, jako když vás tam někdo řízne. A teď ještě jeden, a ještě jeden a už ze mě teklo a teď řekla: „Stačí.“ Jéééé, to byla taková úleva, a to pálení jako by odeznívalo. Takhle si představuju, jako když alkoholik si dá frňana (smích). To bylo tak božský. Já jsem odcházela z toho fitnessu a tělo se takhle třepalo, takový jako vděkem, jako když pejsek vrtí ocáskem a říká, jééé, já budu hodnej, už mi nic nedávej... (smích). Hele, já jsem odešla jako vládce. Já jsem teď zjistila, to bylo strašně zajímavý, mně jeden pán, který teď přijel na Mnichov, tak tam dělal takový ty testy potravin, jak reaguje vaše tělo. Ano, tak to funguje, že některá potravin vás oslabuje, některá vás posiluje. Já jsem si chtěla ověřit, jestli to, co mi řekla ta paní v té stravovací kanceláři, jestli je to pravda. A představte si, já jsem zjistila s údivem, já jsem měla obrovský množství potravin, který můžu a pár takovech maličkejch skleniček tam bylo a hele,

tam byl třeba zelený salát. Mně už se děje rok, já si koupím salát, chci si udělat zeleninový salát, protože já zeleninu miluju a vím, že ten salát jsem dlouho neměla, tak si koupím hlávkou salátu, přinesu si ji a dám si ji doma do lednice. Kdykoliv chci si ten salát udělat, tak otevřu dveře a čumím na ten salát a taková nechut, tak jako salát néééé. Tak sním pak ty přídatky, sním to rajče, co mělo být ještě do toho salátu a třeba okurku a něco jinýho a ten salát nakonec zůstane a za 14 dní ho vyhodím. Za další týden si koupím další salát a říkám si, já salát potřebuju a hele, tohle se mi děje rok. A to nejsem zvyklá vyhazovat potraviny. Říkám, co se děje? A hele, vono mi to tam vyšlo a pak mi tam taky vyšly opravdu věci další, já nevím, na které nemám chuť a pak ještě asi dvě takové orientální směsi koření, které jsou fakt tak vzdálený, že tomu vašemu tělu by neměly nic říkat, ani se tady nepěstují, ani tady nevznikly a fakt to bylo strašně zajímavý. Taky vy pak zjistíte, že přesně to vaše tělo má chuť na to, co potřebuje a teď pozor. Ono se to děje i ve 3D těle, ale tam vás honí mlsná. Tam je to jiný, pozor... (smích). To napřed musí chycít ego, abyste věděli, co máte jíst a co ne. To je mluva o něčem úplně jiným, abyste si nemysleli, hele, teď na to mám chuť, to je ono, to mi říká Nadjá, abych sežrala šlehačkový dort, takže takhle to nepracuje, jo? To teda nééé.

Tak, hele, my jsme dodělali otázky. Máte ještě nějaký? Já mám tady ještě vytištěný otázky... jooo, tady jsou, júúúú, pardon... (smích). Děkuju. To jsem celá já. Já budu kecat, kecat, kecat, až jsem úplně někde jinde. Takže jestliže trpíte nespavostí, existují za prvé potraviny, které zklidňují a odlehčují tělo. Tělo stárne a ubývá vlastně spánkového hormonu, který se spouští okolo 4. hodiny odpoledne. Já sama jsem asi půl roku trpěla obrovskou nespavostí. Moje maminka teda taky a má to do dneška a nic se s tím nedá dělat. Většinou si ale pomůžete tím, když nastane ta doba, tak si všimněte prosím, jestli vám tam ego neháze takový ty nevyřešený věci. Chcete spát a najednou, ty vole, zejtra dělám zkoušku. Jak to dopadne? Mám pohovor nebo nemám peníze na složenku. Jak to vyřešit? Jakmile se chytíte, jste v pytlí. Rozvádíte se a teď tam začne házet strachy, jestli to děláte dobře a teď to vidíte, jede. Ta myšlenková forma vás nepustí. Vy to máte vodsouhlasit všechno. Nemám na složenku? Je to dobrý. Až přijdou peníze, zaplatím ji. To se uvidí. Jako musíte ho useknout. To je další varianta a bylinky a rozhodně ne léky, ty bych asi nebrala. Unavit se. Každý má na to svůj vlastní systém. Můj muž měl takový, že když nemohl v noci spát, tak udělal 50 dřepů a pak usnul jako dudek. A moje maminka ta má taky systém, když nemůže spát, tak si udělá turka a usne jako dudek. Hele, to je sranda. Moje maminka chlastá po nocích turky, to je teda taky řešení. To tělo reaguje zkrátka opačně. Tak jooo.

Mám vytáhnout otázky, které byly zadané na FB? Některý jsou hodně zajímavý. Jo? Chcete 6 minut? Tak až po přestávce. Nebo jestli si napíšete další, tak bych vám je zodpověděla. Tak se ještě zeptejte, ať si těch 6 minut ještě zpřijemníme. Ano?

Zeptám se. Mluvila jsi o údržbě těla, jaký je tvůj názor na saunu a podobný údržby těla?

Ano, sauna je výborná věc. Víte, vy byste měli i teplotně trénovat tělo. To tělo se hodně čistí. Vemte si, že změnou teplot se uzavírají a otevírají póry, to tělo pracuje. Ano, potřebuje tenhle mechanický pohyb buněk, protože se rychleji čistí. Samozřejmě byste

měli být zdraví, když jdete do sauny. Hlídat si svoje srdce, jestli máte nějaké srdeční nedostatečnosti, tak je to rizikový. Také se dá tréninkem přijít vlastně jakoby k těmhle věcem, protože to je důležitá věc. To jsou samý mechanický věci. Otuzování? Úžasné. Pozor i na stravovací zvyky. Vemte si, když ráno vstanete, vlezete do sprchy a osprchujete se studenou vodou, tak si nastartujete metabolismus. To tělo dostane najednou šleh. Teď se to probudí a už jste rádi, když něco sníte. Dáte si čaj. Pozor, když nemáte sprchu ránu, tak klidně běhejte v nevytopený místnosti nahatý. Klidně. Poradte si, jak chcete. Fakt, potřebujete se ráno zchladit. Pozor, večer NE. To byste neusnuli. Tohle má být ráno po probuzení. Takže tam si nastartujete tyhle věci a pak už jedete. A věřte mi, že ze začátku se vám to bude zdát strašně divný až bolestivý. Takže začínejte, prosím vás, od pasu dolů, jo? Jenom si pak přidávejte třeba po 5 cm nahoru a nesmí to být ze začátku chladnější než 20 stupňů, nemělo by to být pod 15 stupňů, radši ne. Kdybyste se nechtěli dostat do nějakých mistrovských a nechtěli byste chodit plavat do Vltavy na Štědrej den, tak jako tyhle věci ne. Ale je to příjemný. Já jsem se pak vždy začala těšit na to zvláštní pálení. To jste fakt okamžitě vzhůru. Je to úplně jako když... Většinou, když se ten člověk vzbudí, ta teplota se vlastně jakoby pomalinku upravuje, tak jste takoví ospalí, líní, takový vláční. Ale hele, tady jsi úplně živej, jako by tě někdo sešlehal kopřivou. Je to fajn, je to fajn, jo jo jo, ano. Otuzovat. Pak začnete zjišťovat, že venku nepotřebujete mít na sobě ani tolik oblečení, teda teď nemluvím o tom, abyste chodili nahatý, ale jako třeba nebude ti zima v zimě, když budeš mít pod kabátem krátkej rukáv a předtím jsi byl ještě ve svetrech a naoblečenej. Ano, je vždycky dobře, když se prokrvují vlastně ty vrstvy kůže, škály a ty všechny podvrstvy kůže, protože to má vliv na elasticitu kůže, má to vliv na to, jak vypadáte, na vrásky a tak, jo? Sauna, ano...

Tak, Dane, máme padla? Tak jo. Tak si napište ještě otázky a když ne, tak budu číst otázky, které přivezl támhle Libor. Jo?... hudba...

Sylvie: Žila jsem mnoho let v Praze a vrátila se na Moravu a zjistila jsem, že mě přitáhl Svatý Hostýn, ve kterém pramení velmi zázračná voda, ale já si myslím, že mnozí z vás tu zkušenost už máte s kapličkou, s Hostýnem a tou vodou a jednou, když mě ta voda hluboce oslovovala, tak vznikla píseň... zpěv...

Ivanka: U té první písničky, Sylvi to bylo nádherné, díky Libore, já se k nim ještě vrátím. Velké díky... Tam jste ještě vlastně krátce mohli prožít realitu Jednoty nebo Oddělenosti 3D. Uvědomte si, že jsme jedinou bytostí, která je pod pláštěm planetární hmoty, kdy v těch jednotlivých oddělených částech na sebe ta hmota útočí tím neodpuštěním, těmi zlostmi, veškerými negativními emocemi, které má ve svém programu do té doby, než uzraje, až ten Duch pochopí. Takže vidíte, že 3D planeta je jenom o boji. Kam se historie planety táhne, tam vždycky někoho přemohl, někoho sežral. To jsou zkrátka nastavený pravidla vývoje, ale planeta 5D má už jiná pravidla, tam je taková krásná láska, kdy víte, kdy po zkušenostech nabytých vývojem, vy už se nepřikláníte k tomu, co by dělalo tělo a s druhými soucítíte, protože víte, že oni ubližují sami sobě, že se oddělují od své vlastní Jednoty, od Vědomí, že vlastně trpí. A mnohokrát zvítězí ten, kdo skutečně v klidu odejde, vyřeší to tím vnitřním přijetím. A

nepouští se do zbytečných bojů, které nevedou nikam. Tak to k těm nádherným písničkám. Krásný to bylo.

Čemu vděčím za hemeroidy?

To je oddělování (smích). Hemeroidy jsou první čakra, tam je nějaký skrytý pesimismus. Já jsem jako dítě měla tento obrovský problém. To byla jediná věc, kterou jsem prožívala v tom životě, protože jsem tam uzavírala informace, které jsem věděla a bylo to pro mě ze začátku hodně těžké, neříkat to lidem. Jako dítě jsem si to nemohla dovolit. Vemte si, když dítě bude poučovat dospělé, jak se mají chovat nebo ne??? U cizích lidí, to nešlo, než jsem si zvykla na to, že uzavírám v sobě ty informace, tak to pro mě bylo ne moc dobré a ono to stačí. Jestliže člověk prožije nějaký odpor na 1. čakře, tak ta jednička náleží ke střevům a k nohám. Takže tam někde bude váš odsudek, že něco v životě bylo špatně. Pozor, byť by to bylo třeba chování rodinných příslušníků nebo situace na planetě. Jsou různé egoismy, které děláte a mnozí ani nevědí, že si ubližují, a když třeba sedí u TV a odsuzují děje na planetě, to je jeden z největších egoismů, protože ten člověk si myslí, že nedělá nic špatného, protože na nikoho jiného v běžném životě nějak neútočí ani nemá nějaký konflikty, ale teda vyřadí se u té TV a je to pro něj obrovsky svazující, aniž by to věděl.

Ivanko, mám velmi negativistického manžela. Na všem vidí tu horší stránku. Co dělat? Díky. Věra.

To je hodně těžký, ale pro vás je to úžasný. On je váš obrovský učitel. Víte, když vedle sebe budete mít člověka normálního, budete prožívat dobré věci, ale jestliže nejste kovaná v obrovském optimismu, tak vedle tohoto člověka se stanete mistrem nebo velmistrem. Já jsem také kdysi zažila kolem sebe tyto děje, a když vytrváte, pak jste dokonalí. Já vám budu vyprávět teď jeden příběh, on vás rozesměje jako rozesmál mě a taky vám tam na tom ukáží reakci dalšího člověka, který u toho byl, to byla moje maminka, abyste také viděli stupně, jak se jakoby krásně odstupňují ty vývojové fáze, protože maminka je dnes ve fázi bílého mága. Je. Ještě vidí dobro zlo, ještě ledasco kritizuje na lidech, kteří podle ní ještě něco neumí a měli by se chovat jinak. Ale jinak dobrý. Jinak perfektní. Fakt teda skvělý. Já mám kamarádku a vy víte, jak to mám s časem. Nestíhám odpovídat na dopisy, protože ty dopisy jsou většinou velmi a velmi dlouhé a já ho nestihnu ani přečíst. Vemte si, sednu si k dopisu, mám chvilku času, tak si něco přečtu. Pak přijde maminka, když maminka odejde, sednu si k dopisu a buď musím najít, kde jsem přestala, a v tu ránu zazvoní telefon, jo? Nebo vím, že se blíží 10. hodina, že mám schůzku na magistrátě, je to strašně nakouskovaný. Je to skutečně obtížný. No, tahleta moje kamarádka, my jsme se měly vidět na můj svátek v prosinci, pak měla ona. Ona je Dáša, která měla 21. prosince taky svátek nebo mi během toho volala: „Jedu k tobě na kafe.“ A já: „Nejezdí, jsem na Moravě.“ Tímhle stylem jsme se honily a nedohonily a na Štědrý den jsem dostala od další jiné kamarádky, zazvonil zvonek a přijela mladá žena, která má cukrárnu, a protože ten den zavírali a měli spoustu úžasných dortíků a vánočních, to byl nádherný malej dortík, kterej byl potažený marcipánem a tam byl zelený vánoční stromeček. A já říkám: „Ty, bláho, my to s tou babičkou nesníme.“ A teď jsem si vzpomněla na tu Dášenku, se kterou jsme se

nesměly vidět, ani si potřást rukou. Já říkám: „Hele, mami, ona bydlí v Bystřanech, tam jedeme dneska na hřbitov, protože máme dva hřbitovy a my se potom u nich stavíme.“ Hele, my jsme objely hřbitovy, jedeme k nim a my jsme je potkaly, tu rodinu, jak se vrací z návštěvy svých příbuzných do toho svého domečku, před tím jejich domem. A měla přijít jejich maminka tedy mé kamarádky a já říkám, ty, já aspoň jednou uvidím tu její maminku. Načež teda zastavíme autem a Dáša: „Ježíšmarjá, co ty tady děláš???“ A já říkám: „My nejdeme dál, víš je Štědrej den a my vám jen vezeme dortík, protože vás je hodně, vy tu máte obrovskou rodinu, vy to sníte. Ten dort je úžasnej. Aspoň tě vidím, popřeju celý rodině, dám ti pusu a jedeme.“ Já říkám: „Kde máš maminku?“ „No, maminka nemohla přijet, protože nemá hlídání na prase.“ Říkám: „Cože?“ No, víš, ten její partner, ten otčím von onemocněl, je v nemocnici, a kdyby sem jela v pátek, v sobotu je Štědrej den, prase jí budou hlídat do neděle. To by zase musela jet těch 400 km, tak řekla, že radši nepřijede, že bude doma sama. Říkám: „A co se stalo tomu tvému otčímovi?“ A teď ona říká. „Víš, to je člověk, kterej byl vždycky ke každému strašně kritickéj, i k tý její mamince. Všechno bylo špatně, všichni byli blbci, všichni všechno dělali špatně. Žádná úcta. Zkrátka ta komunikační úroveň úplně na nule. Obrovskej odsudek a lítost, že každěj je špatnej. Jenom ten člověk je samozřejmě nejlepší, že? A představte si, že ten člověk dostal mrtvici a umí říct dvě slova: PANE BOŽE.“ Jak to řekla, my jsme začly s tou Dášou rvát smíchy, že jo... protože my víme, že je to dobře. Pozor, to je úžasná lekce. Představte si, že tomu člověku se chce říct, ty, vole, jdi někam. A von mu řekne, Pane Bože. A ona říká: „Ono to ještě je trošku mírnější, on umí třeba zaspívat písničku, ale jenom když ji zná. On to má někde v hlavě jinde uložený, tak že píseň zaspívá s jinejma slova.“ A já říkám: „A nemůže třeba zaspívat to sdělení, co chce? Pod nějakou melodií?“ Ona říká: „No, to vám nemá, on řekne jen Pane Bože, on se zkrátka učí teď mluvit.“ A teď si představte, ten člověk má šanci, že se to zmírní, protože on, až si splatí a pozor on neútočí, jemu je vlastně zakázáno útočit, teď vlastně každého uctívá. Víš, v co nikdy nevěřil, to je prdel. A vemte si, že on zažije za nějaký čas, za rok, za dva, ono to pomalinku bude ustupovat, změnu komunikace, protože on najednou místo nadávek bude těm lidem vlastně říkat Pane Bože a oni se k němu budou chovat líp, že jo. Protože do dneška ho nikdo neměl rád, když na ně útočil, takže my jsme s tou Dášou věděly, že je to správně a teď najednou my se bavíme, řehtáme se a ta maminka vedle tak upjatě řekne: „Tedy, vy mu to přejete, jooo?“ A tady je vidět krásně ta hladina. Já jsem vám jednou vyprávěla, že ta pokora, vy si projdete vším, všema stupněma. Ne, my mu to nepřejeme v tom lidským smyslu, ale přejeme mu to jako Bohovi, že víme, že se posune, že to je pro něj pomoc. Ale člověk, kterej nemá pokoru, který je v hladině bílý magie, nás bude považovat za cyniky, za někoho, kdo mu to teda přeje, že on nemůže říct ani slovo, který by chtěl. Takže tady vidíte, jak krásně poznáte hladiny jednotlivých vrstev, kde kdo je, aniž byste to samozřejmě kritizovali. Pro mě ta maminka je obrovskej a úžasnej člověk. Ale my jsme se fakt nasmály, tak jsem si říkala, že ono vás to určitě pobaví, jak ten Bůh ve vás vás donutí vždycky sám sebe milovat. To je takový dovětek k vašemu negativistickému muži, takže pozor. Vy ho nesmíte kritizovat. Většinou se učíte vlastně v komunikační fázi přijímat to, co je, protože kdybyste ho zkritizovala, tak budete vlastně stejná jako on. Budete negativistická. On je, jaký je. Teprve tehdy, krok za krokem si budete udržovat optimismus vedle tohodle

člověka, to vám bude taky pomáhat. Je strašně důležitý zachovat ten klid. Jestli vydržíte, on sám bude zjišťovat, že při určitých jeho reakcích chybí ty podobné vaše. Zatím je máte stejné, jestliže vy jste jako by odsuzovala nebo kritizovala, že on se tak chová. Je jedno, jestli to děláte jednomu člověku nebo miliardám, to je opravdu jedno. Stačí jeden jediný. Někdy si švagrová mého muže řekla, já jsem udělala obrovské kus práce. Mě nikdo nenasere, ale můj muž vždycky. A já jsem jí řekla, pozor, jestli všichni nebo jeden, to je jedno, to je to samý. Tam jde o princip, že to umíte, jo. Tohle potřebujete pochopit. Takže hezky trénujte optimismus a vězte, že on je váš velký učitel, kterého potřebujete. Klídek. Až společný Vědomí zjistí, že už jste fakt nad věcí, že si z toho děláte prču, pozor, nesmíte se smát nahlas. To musí bejt prča vnitřní. Tehdy Satan, kterého máte taky společného, v těle nastaveného zjistí, že už jste vytrénovaná a on začne pomalinku měnit ten systém. On už ten Satan ví, že vás nenasere, bude hledat jiný cestičky.

Mívám hodně komplikované sny. Naštěstí si je téměř nikdy nepamatuju, většinou mě ale hodně vyčerpávají, protože cítím, že jsou praštěné, i když reálné a neděsí. Vím, že v nich něco řeším a pak mívám migrény. Řeším si tím i minulé životy? Díky moc.

Víte, když usínáte, tak se většinou vracíte do dějů, které se mohou zdát nesmyslné, ale vy tam máte hladinu oddělenosti toho Ega, ony třeba v tom snu smysl mají, ale vy to nemůžete posoudit, protože to odmítáte. To Ego má úplně jiný síto, takže vy se vzbudíte, si to nepamatujete, kusy tam chybí, takže vy to nemáte propojené. Já vám poradím jednu věc, neřešte to. Neřešte to. Nesmí vám to vadit. Když to nebudete řešit, tělo nebude využívat tohohle odporu, který tady děláte a nebude vám to skutečně dělat. Tělo ví, co z vás dělá hmota. Takže využívá všeho, co byste nechtěli nebo odmítali byste to jakýmkoli způsobem, aby si vás udrželo ve stavu hmoty.

Každá hladina hmoty reaguje jinak. Já jsem to, myslím, někde říkala, nevím, jestli v Přerově. Teď vám to zopakuju. To je strašně důležitý vědět. Třeba hladina černý magie ta umí jenom útočit a jste jedno jediný Vědomí a jedna jediná hmota. A tady se vlastně učíte jenom rozkazovat. Vy dáte příkaz, už je ve vás hodně Božství a ta druhá hmota spolupracuje tím, že lehne nebo zmizí. To je hladina černý magie. Pak je hladina bílý magie, která má jiná pravidla, který jste si udělali sami sobě v tom procesu vývoje, a to vás dohání. A dohání vás to zvláštními způsoby, třeba teď jsem zažila příběh nedávno jednoho černýho mága, který má bratra a ten bratr sedí ve vězení za věc, kterou neudělal. A ani na tom místě činu nikdy nebyl v době, kdy se stala ta věc, takže teď ty lidi považují tu událost za strašně nespravedlivou. Pozor, lidská spravedlnost neexistuje. Existuje pouze božská. To znamená, že všechno, co se děje, je spravedlivé. Jestliže ti lidé vycházejí z černé magie, dohánějí je jejich vlastní úkoly. To znamená, že oni někoho v minulosti podvedli, na někoho něco hodili a on si za to šel odpykat trest, takže dneska je to výsostně spravedlivé, protože Božství nezná čas. Zná ho pouze hmota a prostor. A jestliže si to Božství tohle pamatuje, tak vy si musíte splatit všechno, co jste si kdy na sebe ušili, tak bacha na to. Všechno, co teď uděláte, sklídíte. Vy už to dneska víte, samozřejmě, ale jde o ten proces vycházení. Takže když bílý mág, když na něj útočí černý mág, to je logika, a on se toho zbaví jediné tehdy, když mu tu nebude vadit a když

si nebude dělat obrany, protože i ochrana a obrana je útok. Útok proti tomu, co se děje. Ne, vy to potřebujete přijmout. Bez toho, aniž byste útočícího odmítali jakýmkoli způsobem a zkritizovali. To je hodně tvrdá zkouška, tohle. Načež se dostanete do pozice bílého mága a teď najednou dostanete od Satana dar. Dá vám nějakou výjimečnost a bílá magie nemá ještě zpracovanou duchovní pýchu, ta si myslí, já jsem lepší, já jsem význačnější, zachraňuju svět a teď si vezme, jak spolupracuje úžasně ta hmota. Ten bílej mág neví, že když zasahuje na druhého člověka, takže zasahuje vlastně jedna jediná hmota. U jeho těla dostane dar, protože nemá zpracovanou pýchu a on ten dar převezme. Já jsem vás varovala, že v hladině pokory musíte odevzdat všechny dary. Vem si to. Musíte bejt obyčejný lidi. Né někdo výjimečnej. A to vobyčejný lidství vás ochrání. Vy víte, že to tak není, nic si nepřivlastníte, ani úspěchy, ani neúspěchy. Ale tady ta hladina to ještě nemá, takže hmota Satanova nádherně spolupracuje. Já, když budu léčit, tak tady pošlu nějakou energii na člověka, kterej zase odporuje nemoci, kterou má a kterou potřebuje sklidit a splnit, aby se dostal do vyšší hladiny. Ale on ji nechce, jemu to překáží, tak hledá léčitele. Léčitel udělá hůůůůů a vlastní hmota a vlastní hmota toho léčitele v druhým těle toho člověka lehne. Jemu se uleví, všechno je iluze. To je souhra jediný hmoty. Pozor, jediná hmota je celá planeta. Pozor, vám to bude vždycky hrát to, co přesně potřebujete, tu hru. Tady vidíte, jak bílí mágové jsou v obrovský iluzi. Ne, posuneme se do pokory. Já vím, že hmota druhého člověka je hrozně silná na jeho Vědomí, protože jemu ještě vládne. Tak smí pouze vysvětlovat, tzv. učitelovat a musím si počkat na to, až ten člověk to pochopí dokonale a dokáže i praxi, která přijde automaticky a sama, protože každý z vás se musí osvobodit SÁM. Nikdo jiný to za vás neudělá. A nikdo jiný za vás nesplatí vaše dluhy. Z hmoty musíte vyjít úplně čistí a splatit všechno do posledního haléře. Takže já se teď vrátím k tomuhle. Nesmí vám vadit ani ty sny. Vykašlete se na sny, tak se mi zdála nějaká blbost. Jsou lidi, kteří se vzbudí, zdá se jim třeba o atomovém hříbu a teď přemejšlej. Haaaa, to se asi stane, to tělo s tím počítá, že bude vyděšeněj. Ne, ne, ne, ne. No tak co, jsem, jakej jsem. Hodit to za hlavu, nepřemýšlet o tom, nešťourat se, nehledat v nesnázích, tam byste taky svou hmotou mohli najít nějaký šílenosti a pak byste měli tu hlavu ještě těžší.

Mého přítele hodně ovlivňují migranti a cikáni a v podstatě je nesnáší bez rozdílu. Snažím se mu vysvětlovat, přesto není den, kdyby o tom nemluvil, a já to pak také vzdávám a už na to nereaguju. Víím, že je to jeho cesta nebo spíš třída.

Ano, to je řešení. Nemluvit o tom nebo pak jenom si pokývat. Ona to je jeho pravda. On si na to musí přijít sám. Že vlastně trápí v uvozovkách jen sám sebe. Jakože si to nastavuje sám. To je zbytečný řešit takový věci a věřte mi, pokavaď to máte řešit, že s nima bude mít třeba konflikty ten, kdo odsoudí. Já si pamatuju, mně psala kdysi dávno jedna babička nějakýho vnuka z Teplic, už dospělého kolem 17-ti let, kterej teda byl v obrovským odsudku. Byl i v nějaký partě skinů, jako co jsou zaměřený tady na ty rasové skupiny a samozřejmě ta babička, že on je takovej. A já říkám: „Poslyšte, jestliže je takhle kriticej, tak se mu může lehce stát, že dostane nabančino voď někoho z týchle skupiny. To tak je, protože on útočí na tuhle část hmoty. Takže ona si ten čas najde.“ A já jsem jí řekla: „A věřte mi, vy mu to nemůžete vysvětlit.“ Ona se snažila mu to

vysvětlovat, že poslouchala... Já říkám: „Pokud mu to nejde vysvětlit, počkejte si, až na tu hubu dostane a pozor. Pak to bude muset taky přijmout a vy ho zase nesmíte litovat.“ Vy se učíte ve skupinách, kolem nás jsou černí mágové, bílí mágové a většinou v rodině to bývá. Pozor nebo ve skupinách rozšířených někdy kolem vás, protože všichni se učí jeden od druhého. Vy ukazujete klid bílému mágovi, když je rozčilenej, když na něj někdo útočí z hladiny černý magie, a přitom každý si potřebuje prožít tu svoji věc, to svoje přijetí, protože jste si tuhle pozici a roli vybrali přesně v té roli, kterou hrajete. Takže tam se posunujete.

Máte doma záclony? Proč?

Smích) No, mám je jenom v ložnici, jinak ne, protože já mám tu ložnici do ulice a jsem v přízemí. Takže kdybych tam pak chodila v negližé, tak by mě všichni viděli, a to je blbý, kdybych neměla záclony, takže během dne, kdy není vidět dovnitř, tak tam klidně v tom negližé běhám, když se třeba převlékám, ale jinak nemám záclony. V obejváku mám závěsy, v kuchyni mám taky závěsy, v pokojíku taky (smích). Takže já vlastně nemusím odpovídat. Tam je proč, ale já je nemám.

A co opakované nespavosti? Když něco dělám, je to dobrý, když se dostanu do klidu, jsem schopná usnout kdekoliv a kdykoliv. Národní divadlo, koncerty... 7 hodin spánku mi nestačí. Netrpím únavovým syndromem.

Heleďte, hlídejte si jenom dobu. Buďte šťastná, že spíte. To je dar. Teda na koncertě je to blbý, když vysolíte tisícovku (smích) a pak to prochrápete, ale... Když tak si dejte před koncertem třeba kafe nebo něco jinýho. Ale jinak si hlídejte dobu, protože vy slábnete obrovsky, když spíte víc jak osm hodin. Správně byste měli spát tak těch sedm hodin anebo dohnat třeba potom krátkým spánkem během dne, když to jde. Samozřejmě, každý máte jiný režim, tím tu druhou polovinu dne zase budete zase čilejší a bdělejší a budou se vám moc dobře plnit úkoly, které máte nastavené. Ale je to rozhodně výhoda jako umět spát nebo lehce spát, protože člověk si odpočine. Pozor nemluvím teď o takové té nemoci, kdy usnete všude, kde si sednete nebo se opřete, jooo? Takže jako to ne, to už je fakt extrém, to už je nemoc. Ale to taky snad souvisí s nějakým hormonem, ale tohle je dobrý. Akorát si natahujte budíka a vstaňte.

Ivanko, prosím, jak je to s nemocemi malých dětí? Konkrétně chronický zánět levého ucha a co znamenají bolesti hlavy a krční páteře. Děkuji. Evička

Chronický zánět levého ucha je znamení, že to dítě nechce někoho poslouchat. To je do hmoty a ucho to je symbol slyšení, de facto patří do komunikační čakry. Tomu dítěti se nebude líbit, jak někdo o něčem mluví nebo jak mluví. To tady bude nastavený, a když je to chronický, i se to dlouhodobě opakuje a většinou u malých dětí, nevím, jak malé to dítě je, já těch Eviček tady znám hodně, tak nevím, jestli to patří k vám, ale malé děti většinou prožívají něco, co se děje okolo nich. Ono to i vlastně zastaví jakoby ten děj. Dejme tomu, kdyby se rodiče dohadovali o něčem nebo tam matka třeba dá najevo, že

nechce něco slyšet, tak to dítě se přiřadí třeba k tomu jednomu rodiči a ten prožitek také jako opakuje a tohle je vlastně odezva. Bacha. Takže když to víte, není potřeba si to vyčítat, protože se učíte ve skupině a všichni a ten děj je nastavený a má být. Bolesti hlavy a krční páteře. Tak krční páteř souvisí s komunikací, ale také s přemírou a silou ego, protože ego jsou myšlenky, a když je hodně myšlenek, tak máte takový vír kolem hlavy. Ten je úplně hmatatelný, ten vás odděluje od pokory neboli od stavu Boha. Takže vezměte si, když ego chce zapracovat na tom, aby z vás udělalo hmotu, tak začne strašně kecat, odmítá, furt má nějaký námitky, furt něco řeší. Rozebíráte situaci, která víte, že je. Vy víte, že ta situace taková je, že ji musíte přijmout a teď to ego svaluje vina na všechny ostatní lidi ne na vás. Vy jste svatý samozřejmě. Jo, to vždycky tak je. Tam ten útok je vždycky vedenej směrem ven. Pozor, ve vyšších stádiích, když už všichni jsou dobrý, jste bílej mág, tak nemáte rádi sami sebe, tak vedete ten útok sami proti sobě, to je ještě další varianta, ale vy jste tou samou hmotou, kterou nejste, vy jste Vědomí. Takže tady se dějí tyhle myšlenkové procesy, a právě proto vy jste tady vedení jako pejskové. Vy si totiž ty myšlenky přivlastňujete. A tím tady vznikají obrovský oddělenosti a hodně lidí má problémy s krční páteří. Hlava je zas takové to vykukování do budoucnosti, co bude se strachem a s obavou, co bude špatného. Tam se něco odehrává jakoby furt vykukuje, co bude. Třeba dejme tomu, když něco udělám špatně, když neposlechnu, tak dostanu na zadek. Třeba dejme tomu, kdyby to bylo dítě, kdyby to bylo u dospělýho člověka, tak se třeba bojíte, že příští týden nebudou peníze nebo že nepřijde milej na schůzku nebo že bude dítě nemocný, jo? Ne, vy si máte počkat, jestli má být nemocný, tak bude a já si na to počkám, jo? Třeba neonemocní. Vy si smíte vlastně domlouvat tomu tělu. To ego tam háže obrovský věci, obrovský. Vždyť vy přeci víte, že každý okamžik našeho soudu je naplánovaný, tak i kdyby se dělo něco, co byste jako by nechtěli, tak tomu tělu už dneska dokážete vysvětlit, že to tak zkrátka je.

Milá Ivanko, ani nevím, jak to mám formulovat, vloni v říjnu mi v nemocnici vyvolali porod ve 28. týdnu, neboť miminko, chlapeček, zemřel. Přijala jsem to, ale nevím, co mi tato zkušenost měla sdělit, ať se to příště neděje. Je mi 41 let a bylo to mé 1. těhotenství. Děkuji. Jitka

Jituško, jistě byl nějaký důvod, proč v tý nemocnici ten porod vyvolali. Já neznám konkrétně tuhle situaci. Rozhodně to pro vás je asi velmi dramatické, protože je nastaveno, že až v 41 letech jste měla 1. těhotenství. Ale vy taky dobře víte, jestliže mě posloucháte, že osud je hotovej. Jestliže někde v minulosti anebo v rodině to může být také, se stala takováhle nečekaná věc, tragédie a vy jste třeba u rodičů zaznamenala a vybrala jste si to. Pozor. To DNA se opakuje a dějí se stejné věci. Já si pamatuju, byla jsem, je to pár let, já jsem teď 3 roky nebyla v Itálii, nebyl čas. Buď jsem jezdila za vámi nebo jsem se starala o maminku. A když jsem tam byla naposledy, tam v tý Itálii dávali seriál. Byl to dokumentární seriál USA, byli to lékaři, kteří zjistili, že všechny ženy z rodu od těch prababiček, praprababiček, matek, babiček už měly stejnej osud a že se to opakovalo. A teď to zjišťujou vědci, vlastně medicína to zjišťuje, jak je to možné, jak vlastně ten osud byl takovej, že ta žena se vdala, měla obrovsky obtížnej vztah, a když měla 3 děti, tak ji ten partner opustil a ona zůstala sama. A tam se to opakuje právě

proto, že to DNA inklinuje k týhle reakci, takže ty malý holčičky, který tam byly, kluci ne, ty měli jiný osudy, ale ty holky to měly, protože tam odsoudily vlastně ten děj, kdy samy se do toho dostaly, ano. Ono to takhle pracuje, takže pozor. To nezáleží na tom, jestli zemřelo někde dítě, může zemřít i dospělý člověk, ale je tam ztráta, je tam obecně nastavená ztráta anebo strach ze ztráty. Vám se může v tom životě cokoli stát, vy nevíte co. Všechny různé varianty, který můžete mít a ten život je váš. Vy ho potřebujete přijmout tak, jak jsem před chvilkou vyprávěla, jak ta žena, která by zkritizovala to auto, který projelo vlastně přes tu zatáčku a nezastavilo. Ano, tím se věci opakují. Život váš uvidí, jestli se vám podaří mít další miminko. Nevím, proč tam byl ten důvod vyvolání porodu, jestli tam třeba bylo nějaké poškození, o kterém se lékaři dozvěděli. Oni vám zřejmě neřekli důvod, to by měli, jinak nevidím proč. Nebo také tam může být důvod omylu, který je také nastavený ale v osudu. Ale to už je všechno hotové. Chraňte se toho bédování, na někoho ukazovat prstem, zkrátka se to stalo. Dneska to už víte, že cokoli se stane, člověk musí přežít a musí tu žít dál pro ty, co tu zbydou, pro tu další rodinu, pro partnera, pro rodiče, pro prarodiče. Zkrátka potřebujete pokračovat dál. Vy jste Vědomí, nejste hmota. To, co ta hmota předvádí, snaží se bouřit jakýmikoli ději a přesně těmi, kterými umenšujete svůj odpor, abyste se dostali ke svému vlastnímu Vědomí. Doporučuji vám přijmout to. Porodila jste dítě, byť teda v takhle malinkém stavu vývoje, ale i to je důležitý prožitek. Prožila jste ztrátu, kterou bylo důležité prožít. Žijete dál a měla byste žít dál, když přijmete to, co se stalo, může se stát, že se vám to miminko ještě podaří. Ale bude to už bez toho rizika. Já si pamatuju, ono ego obrovsky trénuje. My jsme na zubárně kdysi dávno měli paní, když já jsem čekala Lucinku, tak ona čekala své první dítě. My jsme sice spolu porodily, ale ten chlapeček se druhý den po porodu zalknul. Blinknul si a zkrátka udusil se. Zdravej kluk. A ta sestřička, to byla zubní sestřička, ta to teda zkousla a za nějaký čas já jsem čekala druhý dítě a ona taky. Ale hele, ona to brala. Ego vám nalhává, že to je znamení, že se to bude opakovat, protože je s Adamcovou zase těhotná. A my jsme zase měly stejnej termín porodu. To je neskutečný, jak si vymyslí vlastně ten režim toho DNA tady všechny ty souvislosti. Ano, je to jenom hra. Narodila se jí pak holčička. Ten první chlapeček, to byl teda chlapeček a dneska už je dávno babičkou, tahle Eva a všechno proběhlo dobře. Vždycky, když za mnou přišla, já se bojím. A já říkám, neboj se, to nic není, prosím tě. Nevzpomínej na to. To je pitomost, to se stalo, to už není. Teď se zaměř tady. Víte, vy potřebujete bejt silný, aby vaše děti byly silný. Nedávno psala nějaká paní ze Slovenska, taky 28. týden, to je úplně stejný. Ležím v nemocnici, tvrdne mi břicho. Co mám dělat, abych to dítě zachránila? Zvládám to dobře, akorát každej den brečím. To je něco na mě (smích). Ale pozor. Já jsem jí napsala hodně tvrděj dopis. Musíte to tomu člověku vysvětlit. Teď jste matka, vy oslabujete to dítě, když brečíte. Jo, pozor. Ještě řekla, že brečí, že není doma, že by chtěla bejt doma. Říkám, do prdele, když máte dítě v břiše a jste sochařka, jste matka stvořitelka, tak je mi úplně jedno, jestli je někdo doma a chtěla bych bejt s ním. Teď jsem v nemocnici, teď je zapotřebí, abych tady ležela a budu tam spokojená, a i kdyby mi řekli, že budu ležet až do posledního dne porodu, tak to udělám. Ale budu v pohodě. Nemusím vařit (smích). Nemusím uklízet (smích). Budu si na tom vybírat všechny optimismy, který tam jsou. Budu tomu egu zkrátka předkládat ty úžasný věci, který mi to skýtá. Tehdy tomu dítěti pomůžete. Jakmile budete odporovat,

budete oslabovat to dítě. Celou dobu budete mít strach, ale pozor, jestli se narodí, tak to dítě naučíte těmhletěm pesimismům, protože vy už mu dáváte hladinu hormonů jakoby mu podsouváte ty vlastní. Tam se to dítě učí přesnejm reakcím. Takže si vychováte dítě, který bude furt brečet, jako vy jste brečela a furt bude nespokojený a vy nevíte, jak si zaděláváte na obrovský problémy. Nééééé. Takovej úžasnej salámismus to je to nejlepší, co můžete naučit svoje děti, ale pozor, přitom lásce. Oni to vycítí, jo, co je správný a co ne.

Milá Ivanko, ztrácím zrak, asi makulární degenerace, v podstatě vidění rozmazáno. Tak abych byla soběstačná v chůzi, tak jsem si pořídila vodícího psa a v podstatě jsem zjistila, že spolu tvoříme osvětlu. A lidé se ptají, jak vlastně nevidomí a pejsci fungují. Baví mě to. Je to správně? Díky, Lenča. Díky, že jsi, Ivanko.

No, to je úplně správně. Perfektní. Víte, kolikrát já v noci, když ty 2 roky přednášela, měla stavy, kdy jsem si myslela, že nevstanu z postele. To dělalo moje tělo, jak bylo unavený, jak najednou přišel nějaký pocit, že umřete a fakt jako nějaký obrovovskej problém. Já si pamatuju, jak jsem fakt jednou, to bylo u Hanky Synkové v bytě, to bylo v lednu 2012, už vylezly základní přednášky a teď Hanka mi volala, že bychom se znaly a já jsem jí asi 5 let předtím dělala výklad a ona řekla, hele, přijed' ke mně, do mého bytu se vejde asi 25 lidí, tak já je pozvu a ty tam těm 25 lidem uděláš výklad a já říkam, tak jo, tak přijedu. Já jsem tam přijela den dopředu, a to byl maličkej byteček a tam to bylo těsně v přízemí a bylo tam strašně nastavený topení. Tam byly takový ty silný roury, který radiátory zahřály, to vytopilo ten byt. Ze mě teklo jako z vola. To bylo takový vedro. Ale hlavně v noci ještě předtím, oni měli ty lidi přijet v sobotu ráno, já jsem tam přijela v pátek večer. Mě vzbudila strašná bolest v krku, ale strašná. Já jsem nemohla ani polknout, natož vydat nějaký hlásek. A teď to ego, co budeš dělat? Zjutra ani nezachrčíš (smích). Hele a teď mně to bylo celkem buřt. Já jsem mu jenom řekla, hele, já budu mluvit, i kdyby mě to bolelo jako sviňa. Já zkrátka zatnu zuby, já zkrátka mluvit budu, to si piš. A uvidíme. Třeba to bude ráno lepší. Zkrátka to vymažete ten strach, jako že nebudu komunikovat. Ježíš, co já budu dělat? A teď ty lidi přijedou a oni jeli až někde z jižních Čech, z Moravy a různě. Hanka má hodně známých. Hele, já se ráno vzbudím, zjistila jsem, jak jsem se usmívala, jak jsem se propadla v obrovskou blaženost. Pak přišlo světlo, krátce záblesk. Ráno jsem se vzbudila a nic. Říkám, to není možný. Tak říkam, ty, Hanko, mě v noci tak strašně bolelo v krku, třeba se to vrátí, ale zatím mi nic není. Nemáš tady něco takovýho...? Ona je přes tu zdravou stravu, přes bylinky. A říkala, no, mám tady slivovici (smích) a v ní jsou naložený bylinky a zázvor. A já říkam, ale já jedu autem sice až večer, ale to ne abych se tady zpumpříkovala. Já tady spát nemůžu. A ona říká, já ti to dám do špricky a ty si to stříkneš na ty mandle. Tak jsem si teda ráno preventivně špricla 2x na každou mandli jednou. Hele, nic se nevrátilo, nic nebylo, jako proběhlo to dobře. Ano, to se vám bude stávat. Jakmile vám tělo vyhrožuje čímkoli, nebudeš chodit, strašná bolest třeba v noze, když to přijmete... Já jsem zažila, když se mi po přijetí otevřelo srdce a úplně jako když zalejváte takovej kotel, jako viděli jste Chrám Matky boží? Jak tam ten hrbáč vylejval tu roztavenou smůlu? Takhle to vypadalo to srdce. Takhle obrovská láva vytekla z toho srdce, projela

mi celým tělem a hele, nic mi nebylo. To se potom dějou neskutečné věci. Vy se nesmíte bát žádného vyhrožování platby. Vždyť je to úžasný, že smíte zaplatit. Tady neexistuje krádež, že byste se dostali omylem do té vyšší vrstvy, aniž byste zaplatila a tohle děláte moc dobře. Ano, jestliže něco se mi děje, mám nějakou újmu, jsem tu proto, abych učila druhý, jak to mají přijímat, jak mají reagovat, jste prospěšná a POZOR i sobě. A to vy nevíte, protože vy jste i oni. Výborně. Báječná.

Milá Ivanko, již jsem ti v listopadu psala na mail. Odpověď nepřišla. Byla jsem v Peru. Měla jsem zážitek blízky smrti s ayahuascou. Říkalo mi cosi uvnitř, že to byla mystická smrt. Vím, že nemám chtít nic urychlovat, ale stalo se to. Je to poznání. Iris

Iris, to je omyl. Jestliže půjdu a použiju mechanickou věc vůlí člověka, abych něco zažila a zažiju to, je to projekce hmoty mého těla. Tady je to berlička, která touhle pomocnou látkou, ayahuascou, vám otevře kanál, ale vy tam nahlídnete, ale to se vám předtím nepodařilo vlastním během života. Takže vy zase víte, o co jde. Znáte proces. V době už se tam dostanete, ale to není vaší realitou. Většinou to člověka, věřte mi, poškodí v tom smyslu, že mu to zvedne duchovní pýchu, on si totiž myslí, že zažil smrt ega. Já jsem zažila teď komunikaci s jedním člověkem, který tam jezdil. Už se odpoutal od ayahuascy, ale teď znovu mi vám napsal takový zvláštní dotazy, je to pár měsíců zpátky, že teda si zažil něco zase, pak se ukázalo, že tam byl znova a že teda ještě nesouhlasí v oblasti srdce, že tam ještě asi byly nezpracované lítosti nad někým, kdo by trpěl. A že když by ten svět měl být podle něj necitelný, tzn. bez lítosti jakoby, co prožívá, takže radši ani do 5D nechce. A já mu napsala, že si vybral svoji hladinu a že je to správně, protože vy ještě když nerozumíte, tak tzv. pendlujete, tak se máte ještě k těm původním věcem, ze kterých jste vycházeli, vrátit. A je to správně, protože vy se potřebujete zařadit. A jestliže ten odpor k té lítosti tam je, že se něco děje špatně, tak nemůžete pochopit stav vyššího schodu, to zkrátka nejde. Ono je dobře, že se navrátíte a už jste třeba slyšeli info od Adamcový, tak si tam můžete doladovat věci. A já jsem mu potom napsala, že je to samozřejmě jeho výběr a že to je správný. On mi potom ještě napsal další dopis a požádal mě, jestli bych se nepodívala, protože s jeho tělem se něco děje, kde má bloky. A opravdu tam byly časové údaje, se kterými potom, když mi napsal, souhlasil, že v těch dobách dělal tyhle odpory. Jenže ten člověk neví, že bílá magie i její vrstva hmoty reaguje tak, jak jsem vám dnes vyprávěla. Pokaždě ještě budete lítostiví, budete zasahovat a pomáhat tímhle způsobem, tak ta hladina té druhé hmoty bude reagovat. Budete si myslet, že pomáháte. Každý z vás, každá jednotka Boha uvězněná ve hmotě se musí sama za sebe osvobodit. Takže vidíte, že ten člověk se udržuje ve vězení svého omylu, že lítost by asi měla být. A je to správné. On si zažije ještě obrovský skoky v této rovině, než to úplně odloží. Ještě má svůj čas.

Pořád bojuji s váhou. I když zhubnu, neudržím si ji. Jak to přestat řešit?

Zkuste si nechat udělat ten rozbor, je to perfektní. Je pravda, že to teda něco stojí, ale když o to člověk stojí, tak si třeba nějaký koruny našetří nebo najde levnější variantu. Když zjistíte, že jsou skutečně potraviny, které vaše tělo okamžitě přeměňuje na tuky a pozor, vy to ještě zhoršujete tím pesimismem, kdy se považujete za horší nebo za

špatnou nebo když byste přibírali, což podporuje tenhle pesimistický hormon, podporuje zkrátka ukládání. On vlastně nastavuje tělu, že je něco špatně. Takže tělo si schovává na horší časy, když má být špatně, takže si ukládá do zásoby. Pak je tam pohyb, pak je tak taky věk toho člověka. Vy potřebujete ke stáru aspoň trošičku přibrat, protože ke stáru dochází k tzv. únavovým fázím těla, protože opravdu v tom stáří vám budou orgány dobíhat. Ony mají každý svou životnost, takže abyste měli co hubnout, když jste byli celý život štíhlí a s tím vlastně tělo počítá, abyste měli energii, a tak na ty doby, kdy vám vlastně bude hůř, abyste měli z čeho čerpat energii. Jsou to vlastně vaše zásobní látky. Já teď chodím do fitnessu a ta moje kamarádka, jsem zjistila, se vzhlídlá asi v dokonalém projektu absolutní stav bez tuku. Ona je štíhlá jako proutek. Tuhle jsme dělaly ty leh-sedy a ona říká, vůbec mě nebolí břicho a já říkám, já se nedivím, ty už takhle rok na sobě pracuješ, vypadáš dobře a ona se najednou takhle chytila za kůži na břiše, který měla úplně placatý a říká, ještě tam něco mám. Hele, já jsem se začala tak řezat, říkám jí, tam totiž v tom fitnessu jsou některý profesionálové, a to jsou ženy i muži, ano, ty ženy jsou štíhlé, ale pozor, tam už mají takové svaly, jak vidíte na těch vzpěračských soutěžích a na tý hubený ženský, která nemá ani tuk, to vypadá tak chlapsky. Já říkám, ty chceš vypadat jako tamta paní? A ona, no, to nééééé. Já si myslím, že jsem ji trošku i možná zachránila jednak touhle reakcí, protože by propadla do tohoto stavu. Možná jí někdo řekl, hele, máš špeky. Tak pak začala pracovat a pozor, někdo neví, kdy má zastavit. Pozor, i když hubnete, dejte si hladinu váhy. Nepřesáhněte v určitém věku, protože kdybyste furt šli s váhou dolů, tak zase budete mít hluboké vrásky, zestárnete strašně a pak vám někdo, když si budete myslet, že jak jste dokonalí, řekne, jsi hubená jak koza.

Ivanko, dobrý podvečer. Prosíme, jak zrušit prokletí z dávné minulosti, které bylo vyřčeno při násilné smrti? Děkuji.

Táááák. Jestliže existuje jeden jediný Bůh a jste to všechno vy, protože z vašeho pohledu každého jedince jste všechno. Druzí neexistují. Existujete pouze vy v jedné hmotě a v jednom Vědomí. Kdo tedy proklíná? Vy sami sebe jste prokleli. Vám se to jenom zdá, že druhá hmota proklela vás, takže vy jste si vybrali pozici, která dohání vaše činy z minula, kdy jste byli jinou hmotou. Už to vidíte? To tedy znamená, jestliže mě dohání můj vlastní čin a dostanu se do role, kterou si zasloužím, já potřebuju přijmout i dopad toho, co se děje a neodporovat. To znamená, nevím, kdyby bílí nebo černí mágové...černí mágové většinou proklínají. Bílí mágové si dělají ochrany, ale tím pádem prodlužují svůj stav, protože oni odporují sklízení svých vlastních činů. To se týká absolutně všeho. Vy potřebujete přijmout. Vám má bejt úplně jedno, fuk, že vás někdo proklel. Jakmile to budete odmítat, přitahujete si ten děj k sobě, protože jste podlehlí ještě hladině hmoty. Já jsem vysvětlovala, že zkrátka musíte přijmout, že vás někdo proklel, nesmíte to brát jako jeho čin, protože on je také Bůh, který splňuje hladinu hry, kterou jste si zvolili, takže to tam mělo být. Tzn. že vám nebude ten člověk vadit, že to udělal. Budete vědět, že jeho Vědomí znásilnila jeho vlastní hmota, protože to udělal z nějakýho popudu vůči vám, že od vás chtěl něco jinýho nebo jste udělali něco, co nechtěl nebo se chtěl pomstít. To je běžná věc, která tady je. Ale bz toho, že vás takhle někdo prozkouší a vy obstojíte, se z toho nikdy nedostanete, protože pocházíte z

tý planety, která byla rozdělena na jednotlivé částičky a útočila sama na sebe díky tomu, že jste si mysleli, že jste hmotou. Takže vám to musí být jedno, tomu člověku musíte přát to nejlepší a nesmíte se bát, co bude. Jestliže se to týká generace a rodu, tak uvidíte přesně, že se to bude týkat těch lidí z toho vašeho rodu, kteří to nepřijali, kteří se toho báli. U vás se to bude dít a pozor, to už je nastavený, jestli to pochopíte anebo ne. Tzn. jestli to dokážete anebo ne nebo jestli se na půl, na 30 %, tam už je to nastavený, jak se osvobodíte. Protože v bodě b, kdy odcházíte, je nastavený váš vývoj. To, co pochopíte, abyste pokračovali, DNA má přirozené pokračování, je to vývoj bytosti. Takže hodte to úplně za hlavu, má vám být úplně jedno, jestli na vás někdo něco poslal. Já jsem vysvětlovala v Brně, myslím, že to bylo kdysi dávno, jsem kreslila ty paňáky a tam jsem vám vysvětlovala, že jestliže projdete stavem Krista, tzn. přijetím úplně všeho, jenom Kristus vládne hmotě, protože je to Božství, ryzí Božství, je to stav smrti ega. Tzn. že vám je lhostejný, co kdo dělá, jaká je situace a jediné tak, když vás někdo proklel, tak mě to mine, on nedostřelí do té výšky a pozor, protože on je ve hladině, tak střílí sám po sobě. Tam na těch obrázcích, to si určitě najdete. Dane, ty určitě víš, kde to bude. Víím, že to bylo v Brně, myslím, že 2013. Takže člověk, který opustí hladinu hmoty je stavem Boha a na toho hmota nedosáhne. Ona mu neublíží a jenom hmota útočí v tomhle případě prokletí.

Zhoršování sluchu.

Tady je stav, kdy zřejmě jste něco nechtěli slyšet. Znáím třeba muže, který měl ženu, která ho pořád peskovala, ty a ten si užíval tu hluchotu úplně božsky (smích). Ano, když dlouhá léta odmítáte něco poslouchat, tak skutečně to tělo zapracuje. Takže je to jenom o komunikaci. Vy to máte pustit do té hlavy a druhým uchem ven, ať to proteče, nemá to žádný odpor. Tam jde o to, že potřebujete slyšet, co ten druhý říká a samozřejmě dají se věci vyřešit i jinak. Tak si proberte všechny věci v minulosti, co jste nechtěl poslouchat.

Bolesti páteře, hlavně bederní, vyhrželé plotýnky. Co mám pochopit.

Ty bedra jsou v oblasti mezi vztahovkou 2. čakrou a 3. čakrou, takže tady vám nesmí nic vadit. Pokaždě vám vadí jak situace, tak třeba konkrétní lidi nebo vy sama sobě nebo nechcete respektovat, tak v téhle oblasti mezi jednotlivými čakrami jsou určité body přesně tam, kde to děláte, kde se vám ta plotýnka jakoby poškodí. Já jsem to viděla na mojí mamince. Moje maminka má celou páteř v pořádku kromě jediného bederního obratle. Ona tu trojku zkrátka neuměla. To muselo být přesně podle její vůle. To se udělá takhle. Běda, jak se to neudělalo, bylo zle. To je takový to drhnutí násilím toho světa a vzápětí zlost, že to tak není. A tohle je teď jedinej obratel. Měla ho na 5x zlomenej a ten byl jak řešeto. Neskutečný. Ten doktor kroutil hlavou, říkal, to jsem ještě neviděl, protože to většinou bývá, že několik je těch bederních obratlů nebo celej úsek ale všechno bylo totálně v pořádku kromě toho jednoho a tam ta maminka z tohohle obratle střílela na všechny strany celej život po těch lidech, co jí nebyli podle libosti, když nebyli podle její formy. Ona byla vždycky vždycky vzorná v určitých věcech. Teď všechny ty lidi posuzovala podle toho, jak jsou buď jako ona nebo nejsou. A to je hrnutí toho světa. Takže takhle to poškodí. Takže si proberte, co vlastně kdy jste

odmítala nebo co vám vadilo. Dane, neříkej, že je konec, to si děláš srandu. Já jsem si stěžovala, že nemáte dotazy. To snad není možný. Dane, to jsi mi nemohl říct, že už je tolik hodin? Já se vám omlouvám, tak já z vás vyždímám tolik dotazů. Co já budu dělat? (Smích) Tak se vám jenom hluboce omlouvám. Bylo mi s váma dobře a děkuju vám a bude se těšit někde na příště. Mám vás ráda.